

Sygn. akt II KK 409/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **L. O.**

skazanego z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 marca 2018 r.,

sygn. akt V Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt VI K [...]

postanowił

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić oskarżonego L.O. od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- 3. wniosek obrońcy o zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie kasacji oddalić.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia z dnia 7 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI K [...], L. O. został skazany, za czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy w Ł., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca z urzędu L. O. podnosząc zarzuty:

1. rażącego naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, to jest obrazę art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów

2. inne rażące naruszenie prawa poprzez błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mianowicie, polegających w szczególności na błędnym ustaleniu okoliczności możliwości popełnienia przez oskarżonego L. O. i przypisanie mu sprawstwa i winy w sytuacji, gdy takiej winy przypisać mu nie można

Podnosząc te zarzuty, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu I instancji (nie wskazując na rodzaj orzeczenia następczego) oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

Zastępca Prokuratora Okręgowego w Ł. wniosła o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego L. O. jest niedopuszczalna z mocy ustawy i dlatego należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to, zgodnie z § 4 tego przepisu, nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k.

Tymczasem, jak wynika z akt sprawy, L. O. został skazany za czyn z art. art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności. Nie doszło zatem do wymaganego treścią art. 523 § 2 k.p.k., skazania na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności.

We wniesionej kasacji nie wskazano natomiast na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

Tak zredagowaną kasację należało więc pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy prawa.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego, ponieważ nie powinien on ponosić skutków finansowych nieprofesjonalnych działań obrońcy i sędziego przyjmującego taką kasację.

Wniosek zaś obrońcy o przyznanie wynagrodzenia za sporządzenie kasacji podlegał oddaleniu, albowiem wynagrodzenie nie przysługuje za sporządzenie niedopuszczalnego z mocy ustawy środka zaskarżenia (zob.: postanowienia SN z dnia 17 lutego 2005 r., IV KK 418/04; z dnia 28 listopada 2012 r., III KK 313/12 i z dnia 24 października 2018 r., V KK 451/18 i inne).

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.